

In de 19de eeuw heeft in de Nederlandse Staten-Generaal de „Conservatieve Groep” een belangrijke rol gespeeld. In vele opzichten was zij sterk vooruitstrevend. Tientallen jaren voordat een der andere partijen die problemen aan de orde stelde bepleitte zij reeds omstreeks 1850 een leerplichtwet, Overheidszorg voor het Armwezen, volkswoningverbetering en krotopruijing, samenwerking met België, enz. Behoudzucht is dan ook geenszins het kenmerk van de conservatieve gedachte. Conservatieven willen bouwen aan het Huis van de Toekomst, als goede, degelijke architecten, met een sterk gevoel voor uitvoerbare mogelijkheden. Maar zij voelen niets voor revolutiebouw. Wel streven zij naar alle praktisch uitvoerbare verbeteringen in structuur, architectuur en uitbreiding van **ONS NATIONALE HUIS VAN DE TOEKOMST**.

Tegenpolen van de conservatieven zijn de progressieven, de aangezins van de onrustige, onevenwichtige vooruitstrevendheid. Ook zij bouwen aan een Huis van de Toekomst. Maar de progressieve architecten zoeken maar al te vaak hun kracht in een schijngevel, die vooral tot het sentiment van de massa spreekt. Zij bekronen die met een nokbalk, gestut door voorlopig steigerwerk. Zij bouwen zonder al te stevige fundering, zonder soliede muren en kapconstructie. Bij een stevige windstoot stort dat bouwsel dan ook ineens, zoals met de Nederlands-Indonesische Unie het geval is. Bij de conservatieven wordt het sentiment in evenwicht gehouden door de instelling op de nuchtere werkelijkheid. Zij zijn te zakelijk van aard om in het productieproces de winstprikkel en de prikkel van het loon naar werken uit te schakelen en slechts te speculeren op vervanging van die prikkels door het hoge zedelijke bewustzijn en het plichtsbef, dat de progressieven daarvoor in de plaats willen stellen.

Het J.C.V. heeft een positief politiek-sociaal-economisch programma, dat zodanig vooruitstrevend is, dat ook het begrip „Jong” in de naam volkomen gerechtvaardigd is.

Wij jong conservatieven willen ons een solied, goed ingedeeld **NATIONAAL HUIS VAN DE TOEKOMST** bouwen, waarin wij ons zelf kunnen zijn.

HELP ONS DAT NATIONALE HUIS VAN DE TOEKOMST TE BOUWEN!

STRIJD MEDE VOOR ONS VOLKSBESTAAN EN DAT VAN UW KINDEREN!

SLUIT U AAN BIJ HET JONG CONSERVATIEF VERBOND. DOE HET NU!

Stort onverwijld Uw bijdrage in het Verkiezingsfonds van het Jong Conservatief Verbond, Gironummer 1042 van het Bankiershuis Landry en van Till, Parkstraat 6, 's-Gravenhage.

Het JONG CONSERVATIEF VERBOND

Algemeen Secretariaat: Kwikstaartlaan 36, Den Haag - Telef. 39.32.11

Wij noemen ons Jong Conservatief Verbond, omdat wij tegen iedere vorm van socialisme zijn en omdat wij het huidige parlementaire stelsel, dat in de partij-politiek is verward, willen verjongen.

WIJ WILLEN:

1. Herstel van de zedelijke waarden en aanvaarding van de grondbeginselen van het Christendom als grondslagen van de Staat.
2. Aanvaarding van de zuiver parlementaire democratie als grondslag van het staatkundig leven en verwerping van het socialisme evenals elk ander streven naar een totalitair regiem.
3. Herstel van de eerbied voor de particuliere eigendom. Gelijke rechten voor alle staatsburgers.
4. Herstel van vrijheid op elk gebied van het openbaar leven, waar zij is geknot of in het gedrang is gebracht, in het bijzonder door volstrekte afwijzing van concentratie- en interneringskampen.

ECONOMISCHE POLITIEK.

1. Erkenning van het particulier initiatief voor de vrije ont-plooiing van de maatschappelijke krachten op het gebied van landbouw, handel, nijverheid en verkeer.
2. Krachtige bestrijding van de sociaal-economische politiek van het socialisme, die gericht is op de ontneming aan het particulier initiatief van het beschikkingsrecht op de voornaamste productiemiddelen.
3. Het bevorderen van vrijere loonvorming, opheffing van de standplaatsaftrek en afschaffing van onnodige staatsinmenging op financieel, monetair en economisch gebied.
4. Bevordering van de belangen van het platte land door handhaving en verbetering van de productievooraanwaarden van landbouw-, veeteelt- en tuindersbedrijven en bescherming van cultuurgronden.
5. Bestrijding van de werkloosheid door het voeren van een economische politiek, die de werkgelegenheid bevordert en die weer een toekomst schept niet alleen voor de jeugd, maar ook voor de ouderen hier te lande en in ons Rijk over zee.

FINANCIËLE POLITIEK.

1. Beperking der staatsuitgaven en verlaging van de belastingen tot hetgeen nodig is om de staatsuitgaven te bekostigen.
2. Streven naar een gezonde valuta, als grondslag voor de bestaanszekerheid voor alle bevolkingsgroepen, mede gelet op de belangen van spaarders en gepensioneerden.

SOCIALE POLITIEK.

1. Een vooruitstrevende sociale politiek, gericht op sociale gerechtigheid voor allen. Geen sociale politiek ten laste van enkele groepen der bevolking.
2. Gelijkgerechtigdheid van de vrouw op sociaal, maatschappelijk, politiek en cultureel gebied.
3. Krachtige steun aan de gerechtvaardigde eisen van Indische Nederlanders.
4. Snelle uitbreiding van woningbouw, in het bijzonder door inschakeling van het particulier initiatief. Aanpassing van huren en pachten aan de reële marktverhoudingen.
5. Erkenning van de plicht van de gemeenschap, om zeer bejaafde kinderen van onbemiddelde ouders in de gelegenheid te stellen op haar kosten middelbaar, voorbereidend hoger en hoger onderwijs te genieten.

BINNENLANDSE POLITIEK.

1. Herstel van de grootst mogelijke autonomie van gemeente en provincie.
2. Waarborgen van groter invloed van de kiezers op de samenstelling van vertegenwoordigende lichamen.
3. Behoud van Nieuw-Guinea in het Nederlandse staatsverband.
4. Ondersteunen van de strijd om de vrijheid van Ambon.

BUITENLANDSE POLITIEK.

1. Samenwerking op internationaal gebied met andere democratische landen, met behoud van de Nederlandse zelfstandigheid en scherpe inachtneming van het belang van Nederland.
2. Van Indonesië moet stipte nakoming worden geëist, zowel naar letter als naar geest van alle met Nederland gesloten overeenkomsten en verdragen.

Het Jong Conservatief Verbond wil het huidige parlementaire stelsel, dat in de partijpolitiek is verstard, verjongen. Het heeft geen zin om aan de vele reeds bestaande partijen een nieuwe partij toe te voegen, wanneer het J.C.V. niet iets geheel anders, iets geheel nieuws brengt.

Na de oorlog kwam het Rooms-rode blok tot stand. Maar zodra de socialisten in de regering zitting namen, kon het niet anders, of de vroeger door de (kerkelijke) rechterzijde fel bestreden materialistische en socialistische leerstellingen zijn het regeringsbeleid gaan beïnvloeden. Dit heeft geleid tot gecentraliseerde overheidsmacht, ten koste van de persoonlijke vrijheid.

In alle grote politieke partijen vindt men thans een groep die bovenal de ideële doelstellingen der partij wil handhaven. Daartegenover staat echter een ander deel, dat een sterke neiging vertoont tot het verwerven van materiële voordelen.

Ook in de grote oppositiepartijen zegt de materialistische groep: „Laten wij toch aansluiting zoeken bij het Rooms-rode blok. Dat zal ons materieel geen windeieren leggen. Wees toch wat soepel met Uw beginselen. Schik U naar de dirigistische verlangens van Rooms-rood.”

Maar de andere groep wijst dat scherp af. Vandaar de scheuringsverschijnselen, die men thans in alle grote partijen waarneemt. Door deze tweeslachtigheid kunnen oppositiepartijen naar buiten niet voldoende aanvalskracht ontwikkelen.

Het huidige in partijbelangen verstarde parlementaire stelsel, dat bij het Nederlandse volk in discredit is geraakt kan alleen doorbroken en verjongd worden, wanneer materiële partijbelangen in ons parlement niet meer de boventoon voeren.

Voorts is het J.C.V. tegen iedere vorm van socialisme en tegen die vorm van progressiviteit, die ons land aan de rand van de afgrond heeft gebracht. Het is onafwijsbaar nodig, dat er in Nederland een politieke groepering bestaat, die principieel anti-socialistisch en dus in ruimere zin anti-dirigistisch is, zoals het J.C.V. Want er is een duidelijke scheidslijn tussen conservatieven en progressieven, die dwars door alle partijen heen loopt. Tot de progressieven behoren de mensen van de onrustige democratie, die voortduren op de weg der hervormingen, omdat hun begeerten en sentimenten geen rekening houden met de nuchtere werkelijkheid.

De conservatieven willen stabiliteit van een krachtig, ijverig, waakzaam bestuur, een bestuur met veerkracht en energie. Zij wensen boven alles handhaving van het gezag. Maar zij willen geen rust van stilstand, van stagnatie. Zij wensen te handelen uit rustige bezonnenheid, die nieuwe krachten, die nieuwe bloei, nieuw leven en nieuwe ontwikkeling doet ontstaan.